

Jeg har også været i samråd, hvor Venstre havde en række spørgsmål, de ville have belyst, men ikke nogen af den karakter, som Venstre her i dag i sidste øjeblik rejser i debatten. Men jeg har været i samråd – mig bekendt på Venstres foranledning – i Retsudvalget for at svare på de spørgsmål, man havde fra Venstres side.

Til hr. Tom Behnke vil jeg sige, at hvis alle overholdt hastighedsgrænserne, så ville ulykestallet falde, og det er det, der er det afgørende i den her sag, det er ikke nogen mere specifikke ting. Hvis bare alle overholdt dem – både lastbiler og andre – så ville vi få færre ulykker, og det er det, jeg prøver at opnå.

Til hr. Jensby vil jeg sige, at den kontrollerende prøve sætter ind ved alle overskridelser naturligvis. Som jurist og politimester burde hr. Jensby jo nok forstå lovgivningen på det område.

Med hensyn til de økonomiske konsekvenser og politiets ressourcer er de omtalt i lovforslagets bemærkninger, og som hr. Jensby sikkert vil have bemærket, er der sat et betydeligt antal millioner af til anskaffelse af moderne udstyr til politiet, så den del af arbejdet med udåndingsprøven bliver lettere.

F.eks. skal man ikke tilkalde læge eller køre ned på skadestuen. Man får nogle moderne instrumenter – nogle præcisionsalkometre – der kan måle, ligesom man har i Norge og Sverige, og det er i politiforliget aftalt, at der skulle være en øget indsats i færdselssikkerhedsarbejdet fra politiets side. Og det er det arbejde, der bl.a. også skal udmøntes gennem det her.

Jeg vil sige, at heldigvis ser det sådan ud, som fru Dorte Bennedsen var inde på, at de unge mennesker har en meget mere ansvarlig holdning til det her, end den her debat i Folketinget i og for sig giver udtryk for. Det er ikke smart at køre med sprit i blodet. Og det giver et håb for fremtiden, at der er mere forståelse hos de unge mennesker for: Kan vi gøre noget for at nedsætte antallet af dødsulykker? Ja, så skal vi gøre det.

Det kan vi gøre på den her måde, og derfor anbefaler regeringen, at Folketinget stemmer for det lovforslag, der er fremsat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 59 stemmer (S, SF, RV, EL og CD) mod 47 (V, KF, FP og DF); 2 (Erik Mortensen (S) og Tove Fergo (V)) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Tredje behandling af lovforslag nr. L 34: Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Hyrevogne i busbaner).

Af Tom Behnke (FP) m.fl.

(Fremsat 29/10 96. Første behandling 29/11 96. Betænkning 13/5 97. Anden behandling 27/5 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget forkastedes, idet 49 (V, KF, FP og DF) stemte for, 60 (S, SF, RV, EL og CD) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Tredje behandling af lovforslag nr. L 234: Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 16/4 97. Første behandling 22/4 97. Betænkning 22/5 97. Anden behandling 28/5 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Poul Nødgaard (DF):

I Dansk Folkeparti er vi dybt bekymrede over, at der i Folketinget på det nærmeste tildeles statsborgerskab på samleband.

Det lovforslag, der om lidt stemmes om, indeholder oprindeligt 934 voksne og 641 børn. Stort set alle får i dag tildelt et dansk statsborgerskab, idet kun ganske få er udtaget, fordi de siden lovens fremsættelse har begået en handling, der gør, at de må vente til næste omgang.

Og omgange kommer der mange af i de kommende år. Ikke mindre end 3 gange årligt tildeler Folketinget statsborgerskab, og i indeværende folketingsssamling kommer vi vel op på 6.000-7.000 personer, der opnår det eftertragtede statsborgerskab.

Hvis det stod til Dansk Folkeparti, var der mange af dem, der i dag får tildelt statsborgerskab, der ikke skulle have det. Derfor har Dansk Folkeparti stillet forslag om, at cirka 250 ud af de 641 ansøgere ikke skal have statsborgerskabet, idet de ganske enkelt ikke har gjort sig fortjent til det.

Hvorfor har de så ikke det? Her er årsagerne mangfoldige, men lad mig blot nævne, at mange af dem ikke har en ren straffeattest. Sådanne personer skal ganske enkelt udvises af Danmark efter udstået straf.

For den danske befolkning er det overordentlig uheldigt, når man fra regeringens og folketingsflertallets side blot bagatelliserer betydningen af at opnå dansk statsborgerskab ved at sætte kravene så lavt, som man gør. De seneste år har været kendetegnet af en stærkt stigende indvandring og dermed en væsentlig stigning – det er klart – i tildelingen af de danske statsborgerskaber.

Hertil kommer så, at mange af dem, der får det danske statsborgerskab, ikke er i stand til at forsørge sig selv. De seneste dages afsløringer af en somalisk families grove økonomiske udnyttelse af danskerne taler sit tydelige sprog om, at der er noget, der er helt rivende galt med den danske udlændingepolitik, og som vil føre med sig, at de pågældende bliver her i Danmark til evig forsørgelse.

Det er sikkert ikke ret mange folketingsmedlemmer, der har læst de mange navne igennem, der fremgår af lovforslaget, men skulle man nu her i ferietiden blive fristet til læsning, så vil man konstatere, at det er alverdens folkeslag, der slår sig ned i Danmark, hvor goderne er overordentlig store.

Derfor vil Dansk Folkeparti fastholde, at det er en gave af de helt store at opnå et statsborgerskab, idet intet land i verden byder på de retigheder, som vi giver her i Danmark.

Befolkningen ved ikke ret meget om, hvad der siges ja til i dag, når nu Folketinget stemmer med de grønne knapper, og det gør de fleste desværre. Men i Dansk Folkeparti vil vi gøre, hvad der er os muligt, for at gøre befolkningen bekendt med, hvilket forræderi der begås mod den. Socialdemokratiske vælgere vil blive måløse over at få at vide, hvad deres partifæller her på Christiansborg står i spidsen for.

Når der efter et valg kommer en borgerlig regering, vil et krav til en sådan regering være, at reglerne for at opnå dansk statsborgerskab skal ændres fundamentalt.

Og så vil jeg til slut sige, at det er skuffende, når man nu gennemgår et lovforslag ved tre behandlinger, at det faktisk er sådan, at når indfødsretslovene vedtages, så tier alle bortset fra enkelte partier fuldstændig stille. Der er altså indgået en eller anden alliance mellem regeringen og V og K.

Ude i landet siger V og K ganske vist, at uha, de vil stramme, og de vil det ene og det andet. Det er så det, de siger ude i forsamlingshusene, men når de optræder her i Folketinget, er de i grove træk – ikke helt – meget, meget enige, desværre, med regeringen i at tildele disse mange, mange statsborgerskaber.

Men vent, til valget kommer, så skal vi nok forstå at fortælle den danske befolkning, hvad det er, der foregår her. Rent økonomisk ved enhver jo, at den danske udlændingepolitik koster milliarder af kroner. Masser af udgifter slører man over konti, så man ikke direkte kan udlæse, hvad udgifterne er.

Men vi skal nok få det afsløret, og vi skal nok lægge tallene frem, så godt som vi kan. Stol på det!

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 105 stemmer (S, V, KF, SF, RV, EL og CD) mod 5 (FP og DF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Tredje behandling af lovforslag nr. L 256: Forslag til lov om ændring af retsafgiftsloven. (Forhøjelse af tinglysningsafgiften).

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 6/5 97. Første behandling 13/5 97.
Betænkning 22/5 97. Anden behandling 28/5 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 54 stemmer (S, SF, RV og EL) mod 52 (V, KF, FP, CD og DF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Tredje behandling af lovforslag nr. L 179: Forslag til lov om gennemførelse af Europol-konventionen.

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 27/2 97. Første behandling 18/3 97.
Betænkning 20/5 97. Anden behandling 22/5 97.
Tillægsbetænkning 26/5 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Keld Albrechtsen (EL):**

Et flertal i Folketinget har hidtil været indstillet på, på trods af at det savner enhver saglig begrundelse, at haste denne her lov igennem.

Der er ikke noget, der taler for, at man foretager en sådan hastebehandling. Der er ikke noget, der taler for, at man skal vedtage tilslutningen til Europol, til trods for det i behandlingen i Retsudvalget står klart, at der eksisterer talrige, nærmest utallige, ubesvarede spørgsmål.

Det største af problemerne ved loven umiddelbart er naturligvis, at det er kommet frem, at der vil være tale om et grundlovsbrud. I hvert fald er der rejst en sådan tvivl om forholdet til grundloven, at det vil være helt uanstændigt, hvis et flertal her i Folketinget om lidt beslutter at se bort fra den tvivl, der er rejst, og så bare tromler sagen igennem.

Der verserer i øjeblikket en retssag ved domstolene om forholdet mellem Maastricht-Traktaten og grundloven. Den retssag burde give flertallet i Folketinget stof til eftertanke.

Den lemfældige måde, man har behandlet grundlovsspørgsmålet på hidtil, kan jo komme til at hævne sig i kommende sager. I dag fremgår det af B.T., at den daværende formand for Folketingets Europaudvalg, der dengang hed Markedsudvalget, nu erkender, at man i hvert fald i et tilfælde har overtrådt grundlovens § 20, nemlig i forbindelse med et direktiv, der helt klart ikke var noget traktatmæssigt grundlag for at vedtage.

Nu er man så på vej til at begå endnu et grundlovsbrud. Det kom i går frem, at en af de mest fremtrædende juridiske eksperter her i Danmark på området, nemlig den københavnske juraprofessor Hjalte Rasmussen, har lavet en 24-siders-rapport, hvoraf det fremgår, at der er meget betydelig tvivl for at sige det mildt omkring det notat, som justitsministeren har bedt Justitsministeriets Lovkontor om at udarbejde, og som har bekræftet flertallets opfattelse, nemlig at der ikke skulle være tale om et grundlovsbrud. Men nu siger en af de fremmeste juridiske eksperter her i landet, at det modsatte er snarere tilfældet.

Hans konklusion er, at man bør være forsigtig i denne sag, at alt tyder på, at der her er tale om en suverænitetssag, og at alt tyder på, at man ikke vil kunne vedtage den her lov, uden at man enten har fem sjettedeles flertal her i Folke-